

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Miluše Doškové a soudců JUDr. Karla Šimky a Mgr. Evy Šonkové v právní věci žalobce: **A. M.**, zastoupený Mgr. Lilianou Křístkovou, advokátkou se sídlem náměstí I. P. Pavlova 1785/3, Praha 2, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 13. 7. 2016, č. j. OAM-560/ZA-ZA11-ZA02-2016, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 28. 2. 2018, č. j. 2 Az 45/2016 – 47,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá** pro nepřijatelnost.
- II. Žádný z účastníků **ne má** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III. Ustanovené zástupkyni žalobce Mgr. Lilianě Křístkové, advokátce, **se přiznává** odměna za zastupování ve výši 4114 Kč. Tato částka jí bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do 60 dnů od právní moci tohoto usnesení.

Odůvodnění:

[1] Včas podanou kasační stížností se žalobce jako stěžovatel domáhá zrušení nadepsaného rozsudku městského soudu, jímž byla zamítnuta jeho žaloba proti rozhodnutí žalovaného ze dne 13. 7. 2016, č. j. OAM-560/ZA-ZA11-ZA02-2016. Uvedeným rozhodnutím nebyla stěžovateli udělena mezinárodní ochrana podle § 12, § 13, § 14, § 14a a § 14b zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění účinném pro projednávanou věc, dále jen „zákon o azylu“.

[2] Městský soud shledal stěžovatelem uváděné žalobní námitky nedůvodnými a žalobu zamítl.

[3] Stěžovatel napadl rozsudek městského soudu kasační stížností, v níž namítá důvody podle § 103 odst. 1 písm. a), b) a d) zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“).

[4] Stěžovatel má za to, že se městský soud nezabýval tím, zda správní orgán postupoval v řízení v souladu s právními předpisy, a vycházel tak ze spolehlivě zjištěného stavu věci dle § 3 správního řádu. Stěžovatel se domnívá, že napadené rozhodnutí bylo vydáno v rozporu s § 14, § 17 odst. 2 a § 53a odst. 4 zákona o azylu. Stěžovatel konkrétně namítá, že zejména zdůvodnění neudělení doplňkové ochrany žalovaným postrádá přesvědčivost. Stěžovatel má za to, že jeho výpověď je konsistentní s logickou návazností, a že svá tvrzení doložil. Stěžovatel míní, že skutkový a právní stav v době rozhodování žalovaného neumožňoval jeho návrat do vlasti bez nebezpečí pro jeho osobu.

[5] Pokud jde o posouzení důvodů podle § 14 zákona o azylu, stěžovatel tvrdí, že v jeho případě jsou naplněny zvláště závažné okolnosti, které lze podřadit pod institut humanitárního azylu. V ČR stěžovatel žije dlouhou dobu, má zde rodinné vazby, mluví česky, v ČR má zázemí i okruh přátel a je zcela integrován do české společnosti. Stěžovatel je toho názoru, že tato okolnost měla vést k udělení azylu z humanitárních důvodů. Městský soud se řádně nezabýval tím, zda správní uvážení nepřekročilo meze zákona a zda jej správní orgán nevyložil příliš úzce.

[6] Stěžovatel v závěru kasační stížnosti navrhl jeho kasační stížnosti přiznat odkladný účinek.

[7] S ohledem na uvedené stěžovatel navrhuje rozsudek městského soudu zrušit a věc mu vrátit k dalšímu řízení.

[8] Žalovaný ve svém vyjádření shrnul, že pokládá všechny stěžovatelovy námitky za nedůvodné a rozsudek městského soudu za správný. Navrhl kasační stížnost odmítnout pro nepřijatelnost, příp. ji jako nedůvodnou zamítnout.

[9] Nejvyšší správní soud nejprve posoudil formální náležitosti kasační stížnosti a konstatoval, že kasační stížnost je podána osobou k tomu oprávněnou, je podána včas, jde o rozhodnutí, proti němuž je kasační stížnost přípustná, a stěžovatel je zastoupen soudem ustanoveným advokátem ve smyslu § 105 odst. 2 s. ř. s. Kasační stížnost splňuje podmínky řízení a je přípustná a projednatelná.

[10] Nejsou však přípustné všechny uplatněné kasační námitky. Podle § 104 odst. 4 s. ř. s. se kasační stížnost nemůže přípustně opírat o důvody, které stěžovatel neuplatnil v řízení před soudem, jehož rozhodnutí má být přezkoumáno, ač tak učinit mohl. V daném případě se jedná o argumentaci stěžovatele vztahující se k nedostatečnému odůvodnění neudělení doplňkové ochrany. Protože stěžovateli nic nebránilo uplatnit tuto námitku již v řízení před městským soudem, nelze se jí v kasačním řízení zabývat.

[11] K argumentaci, v níž stěžovatel namítá, že byly porušeny § 14, § 17 odst. 2 a § 53a odst. 4 zákona o azylu, Nejvyšší správní soud sděluje, že uvedené nelze rovněž považovat za řádně uplatněný kasační důvod. Dle konstantní judikatury totiž nestačí pouhý odkaz na ustanovení paragrafu zákona či pouhý opis jeho znění, nýbrž důvody kasační stížnosti je nutné blíže specifikovat a uvést konkrétní pochybení, kterých se měl soud, nebo žalovaný v předcházejícím řízení dopustit. Jak vyplývá z judikatury Nejvyššího správního soudu,

pokračování

pokud stěžovatel ve své kasační stížnosti uvede důvody pouhou citací předmětného paragrafu a blíže je nekonkretizuje, nejsou splněny zákonné náležitosti kasační stížnosti a tuto je nutné v souladu s § 104 odst. 4 a § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. odmítnout jako nepřipustnou (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 11. 2004, č. j. 1 Afs 47/2004 - 74, a usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 2. 2004, č. j. 6 Ads 21/2003 - 43, všechna zde uváděná rozhodnutí jsou dostupná na www.nssoud.cz).

[12] Důvodnost kasační stížnosti pak zdejší soud posoudil v mezích jejího rozsahu a uplatněných důvodů (§ 109 odst. 3, 4 s. ř. s.). Ve věci přitom rozhodl bez nařízení jednání za podmínek vyplývajících z ustanovení § 109 odst. 2, věty první s. ř. s.

[13] Kasační stížnost je nepřijatelná.

[14] Podle § 104a odst. 1 s. ř. s. jestliže kasační stížnost ve věcech mezinárodní ochrany svým významem podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatele, odmítne ji Nejvyšší správní soud pro nepřijatelnost.

[15] Podle usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 4. 2006, č. j. 1 Azs 13/2006 - 39, přesahem vlastních zájmů stěžovatele je jen natolik zásadní a intenzivní situace, v níž je - kromě ochrany veřejného subjektivního práva jednotlivce - pro Nejvyšší správní soud též nezbytné vyslovit právní názor k určitému typu případů či právních otázek. Přesah vlastních zájmů stěžovatele je dán jen v případě rozpoznatelného dopadu řešené právní otázky nad rámec konkrétního případu. Primárním úkolem Nejvyššího správního soudu v řízení o kasačních stížnostech ve věcech azylu je proto nejen ochrana individuálních veřejných subjektivních práv, nýbrž také výklad právního řádu a sjednocování rozhodovací činnosti krajských soudů. Nejvyšší správní soud v citovaném usnesení rovněž uvedl, že v zájmu stěžovatele v řízení o kasační stížnosti ve věcech azylu je nejenom splnit podmínky přípustnosti kasační stížnosti a svoji stížnost opřít o některý z důvodů kasační stížnosti, stanovených v § 103 odst. 1 s. ř. s., nýbrž též uvést, v čem stěžovatel spatřuje - v mezích kritérií přijatelnosti - v konkrétním případě přesah svých vlastních zájmů, a z jakého důvodu by tedy měl Nejvyšší správní soud předloženou kasační stížnost věcně projednat.

[16] V projednávané věci stěžovatel nepředestřel žádnou otázku, jež by mohla mít obecný dopad na rozhodovací činnost krajských soudů a k níž by se měl Nejvyšší správní soud vyslovit za účelem sjednocování judikatury. Takovou otázku nenalezl soud ani *ex offio* z obsahu spisů, ani z popisu skutečnosti samotným stěžovatelem.

[17] Ostatně stěžovatel sám přijatelnost kasační stížnosti vůbec neodůvodnil (navíc ji ani netvrdil). Stěžovatelem přípustně tvrzená pochybení městského soudu (nedostatečné vypořádání se s jeho argumenty ohledně neudělení humanitárního azylu a možného překročení mezí správního uvážení) by pak jako důvod přijatelnosti mohla obstat jen v krajních případech, pokud by v průběhu řízení o žalobě došlo k tak hrubým vadám, které by svojí povahou stály proti samotným základním zásadám přezkumného soudního řízení, případně pokud by rozhodnutí soudu vykazovalo tak extrémně závažné nedostatky, že by bylo v rozporu s právem na spravedlivý proces nechat je bez povšimnutí.

[18] Takovými vadami však napadený rozsudek, ani řízení, které mu předcházelo, zjevně netrpí. Napadený rozsudek netrpí vadou nepřezkoumatelnosti (pro nedostatek důvodů či pro nesrozumitelnost), není zde ani jiná vada řízení před městským soudem, která by mohla mít vliv na zákonnost napadeného rozsudku, městský soud se nedopustil ani judikaturního odklonu či hrubého pochybení při výkladu hmotného práva a dosavadní vnitřně jednotná a ustálená judikatura dává odpověď na všechny stížní námitky. Městský soud vypořádal všechny stěžovatelem uplatněné námitky obsažené v žalobě, jeho úvahy jsou jasné a srozumitelné, a výrok je řádně odůvodněn. Jen samotná polemika stěžovatele s právními závěry, které soud ve věci zaujal a které zjevně nejsou v příkrém rozporu se skutkovými zjištěními, pak důvodem přijatelnosti není. K žádnému porušení práva na spravedlivý proces, natož pak porušení extrémnímu, tedy v projednávané věci nedošlo, podmínky přijatelnosti kasační stížnosti tak nejsou splněny.

[19] Nejvyšší správní soud pouze závěrem uvádí, že se nehodlá odchýlit od své konstantní judikatury, která setrvale stojí na stanovisku, že pouze rodinné, ekonomické a sociální vazby žadatele nemohou být bez dalšího důvodem pro udělení azylu ani doplňkové ochrany. Pokud jde o humanitární azyl, Nejvyšší správní soud setravá také na svém závěru, že na jeho udělení neexistuje právní nárok, a pouze skutečnost, že se stěžovatel domnívá, že splňuje důvody hodné zvláštního zřetele (jeho rodinné a ekonomické vazby v ČR), a tedy pouze polemizuje se závěry žalovaného a městského soudu, nepředstavuje porušení principu legitimního očekávání ani nezákonnost napadeného rozsudku (viz např. rozsudky ze dne 14. 7. 2017, č. j. 2 Azs 119/2017 – 39, ze dne 15. 10. 2003, č. j. 3 Azs 12/2003 – 38, ze dne 11. 3. 2004, č. j. 2 Azs 8/2004 – 55, ze dne 21. 12. 2011, č. j. 5 Azs 15/2011 – 77, ze dne 13. 3. 2009, č. j. 5 Azs 28/2008 – 68, nebo ze dne 22. 4. 2011, č. j. 5 Azs 3/2011 – 131).

[20] S ohledem na skutečnost, že přípustné důvody kasační stížnosti neobsahovaly ničeho nad rámec předchozího právního posouzení učiněného městským soudem, nemohl Nejvyšší správní soud dospět k jinému závěru, než že kasační stížnost svým významem podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatele. Kasační stížnost proto podle § 104a s. ř. s. odmítl jako nepřijatelnou.

[21] Nejvyšší správní soud konečně dodává, že nerozhodoval o stěžovatelově neodůvodněné žádosti, kterou se domáhal přiznání odkladného účinku, neboť podání kasační stížnosti mělo v této věci odkladný účinek ze zákona podle § 32 odst. 5 ve spojení s § 32 odst. 2 zákona o azylu.

[22] Výrok o náhradě nákladů řízení je odůvodněn § 60 odst. 3, větou první, s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s., podle nichž žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, pokud byla kasační stížnost odmítnuta.

[23] Usnesením městského soudu ze dne 16. 9. 2016, č. j. 2 Az 45/2016 – 15, byla stěžovateli ustanovena zástupkyně z řad advokátů Mgr. Liliana Krístková. V takovém případě platí hotové výdaje a odměnu za zastupování stát (§ 35 odst. 9 ve spojení s § 120 s. ř. s.).

pokračování

[24] Ustanovené zástupkyni náleží odměna za jeden úkon právní služby dle vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb [advokátní tarif (dále jen „advokátní tarif“)], spočívající v písemném podání ve věci samé - kasační stížnosti [§ 11 odst. 1 písm. d) advokátního tarifu]. Ustanovené zástupkyni tak náleží odměna za zastupování za jeden úkon právní služby ve výši 3100 Kč [§ 9 odst. 4 písm. d) ve spojení s § 7 bod 5 advokátního tarifu] a náhrada hotových výdajů ve výši 300 Kč (§ 13 odst. 3 advokátního tarifu). Zástupkyně stěžovatele je plátcyní daně z přidané hodnoty, zdejší soud proto zvýšil částku odměny a náhrady hotových výdajů o 21 %, odpovídající částce 714 Kč. Ustanovené zástupkyni tedy náleží celkem částka 4114 Kč, která jí bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do 60 dní od právní moci tohoto usnesení.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 20. června 2018

JUDr. Miluše Došková
předsedkyně senátu